

Pressemeddelelse den 7. april 1984

Udenrigsministeren meddeler:

På baggrund af visse dagblades stærkt drejede beskrivelse af forholdene vedrørende den danske grænsehandel ønsker jeg at oplyse følgende:

Ved Danmarks indtræden i EF i 1972 var de danske og tyske afgiftssatser forskellige. For at undgå en urimelig forvriddning af grænsehandelen var det derfor nødvendigt med en overgangsordning. Den begrænsede de mængder af højtbeskattede varer, især cigaretter og spiritus, rejsende måtte tage med hjem fra udlandet. Overgangsordningen udløb i 1975, men er siden blevet forlænget med visse mindre ændringer i 1976, 1977 og i 1982. Denne videreførelse af Danmarks undtagelser er således sket under såvel tidligere regeringer som den nuværende regering. Det er en sag, hvorom der hidtil har hersket bred politisk enighed.

Da den nuværende regering trådte til i september 1982, var der kun godt tre måneder til udløbet af den dagældende danske undtagelsesordning, og den afgående socialdemokratiske regering havde ikke fået en forlængelse forhandlet på plads. Det lykkedes for den nye regering i december 1982, og igen var der bred politisk opbakning i folketinget bag den opnåede løsning. Dette til trods for, at også ved denne forlængelse måtte Danmark acceptere at give visse mindre indrømmelser. Den socialdemokratiske regering havde således ved den forrige forlængelse accepteret, at tredøgnsgenreglen blev til en todøgnsgenregel. Ved forlængelsen i december 1982 måtte vi acceptere, at todøgnsgenreglen pr. 1. januar 1986 skulle ændres til en etdøgnsgenregel. Ligeledes accepterede Danmark, at de mængder, de rejsende måtte medtage af højtbeskattet spiritus og cigaretter m.v., fra 1. januar 1985 gradvis skulle hæves til det højere niveau, der gælder i de øvrige medlemslande. I forbindelse med forlængelsen opnåede regeringen også et tilsagn fra EF-Kommissionen om, at denne ville overveje at komme med forslag om en yderligere udsæt-

telse for Danmark, såfremt Danmark anmodede om det før 30. juni 1984.

Regeringen ville selvsagt før 30. juni i år have anmodet om en ny udsættelse.

Men allerede på mødet den 2. april 1984 mellem EFs økonomi- og finansministre viste der sig mulighed for at udnytte andre landes interesser i en anden sag til at få den danske undtagelse forlænget. Konkret tilbød de andre medlemslande, at tidspunktet for påbegyndelsen af tilnærmelsen af de danske regler til EFs regler vedrørende de højtbeskattede varer blev udsat fra 1. januar 1985 til 1. januar 1987. Det betød, at der ville være ro om dette spørgsmål i yderligere to år. Statsfinansielt er det udsættelsen for disse varer, der er helt afgørende. Til gengæld herfor skulle Danmark blandt andet give den mindre vigtige indrømmelse, at etdøgnsgenreglen skulle indføres allerede pr. 1. januar 1985.

På mødet i Bruxelles accepterede finansministeren ikke dette tilbud, men lovede alene at ville forelægge det for de danske myndigheder. Sagen havde ikke været sat på dagsordenen, og finansministeren havde derfor ikke på forhånd drøftet spørgsmålet i regeringen og i folketingets markedsudvalg. Finansministeren forelagde sagen for folketingets markedsudvalg fredag den 6. april med regeringens anbefaling af, at Danmark modtog dette fordelagtige tilbud. Afgørende for regeringens stillingtagen var, at herved ville der netop ikke indtræffe statsfinansielle konsekvenser pr. 1. januar 1985, som tilfældet ville have været i henhold til de nugældende regler.

Det spillede endvidere en stor rolle for regeringen, at Danmark i den to års periode, hvor der ville være ro om grænsehandelen med spiritus og cigaretter, ville have mulighed for på ny at rejse spørgsmålet og forhandle dette med de øvrige medlemslande.

Drøftelserne i folketingets markedsudvalg er fortrolige. Der kan ikke refereres fra disse møder. Det kan dog oplyses, at der blev stillet krav om ændringer i det foreliggende til-